

IJmond

Tuinafval en mest.

Wonderbomen.

Pioenen.

Rust: handen op de schop.

IJmond

Je eigen moestuin hebben, is 'hot'. Steeds meer liefhebbers van tuinieren en verse groente zijn tegenwoordig te vinden op kleine, goed gecultiveerde akkertjes in de IJmond. Verslaggeefster Heleen Vink trok een dag uit en trok langs een paar moestuincomplexen in de IJmond.

TEKST EN FOTO'S: HELEEN VINK

Moestuinen zijn 'hot'

Ochtend in Heemskerk

In de prille lentemorgen rijdt de blauwe Booster over een stil landweggetje op we naar Tuinpark Bickershof in Heemskerk. Aangekomen bij zijn eigen heerlijkheid kleedt meneer Endema zich eerst om. Alom zingen vogeltjes haast luideruchtig hun lentelied. In zijn tuinkleren schuift de tachtiger de deur van zijn plantenkas open en zet het tuingeveerd klaar.

Het hele jaar door, bij mooie dagen, is hij op de tuin. Het tuinhuisje heeft hijzelf in loop der jaren verfraaid. „Nee, groenten heb ik niet, alleen bloemen”, lacht hij vriendelijk. „Ik zit hier ongeveer 15 jaar. Als je wilt wat een rommel het hier was toen ik begon.”

Hij kijkt rond in het kastje, „Je bent met z'n tweeën en het komt allemaal tegelijk. Ik heb wel wat komkommer- en tomatenplantjes. Hier heb ik een plant staan, de Latijnse naam ben ik vergeten, die

'Straks als de Hortensia bloeit, schitterend'

wordt wel twee meter hoog met rode bloemen. Wij noemen het de Wonderboom.” Buiten zijn de bloembakken gevuld met roze geraniums en gele viooltjes, al is het nog wel oppassen voor nachtvorst. „Aan de vijver heb ik veel werk gehad. Die heb ik nu zo'n 10 jaar. De stenen langs de rand heb ik bij de haven van IJmuiden weggehaald. Met een maand moet je weer kijken, een heel verschil!”

De heer Endema naast de Wonderbomen in pot.

Namiddag in Beverwijk

Het is bijna etenstijd. Na een dag met drukke lentewerkzaamheden ligt het moestuincomplex van Volkstuindersvereniging Beverwijk er schijnbaar verlaten bij. Toch is daar nog iemand aan het spitten, het is bijna af. „Vanmiddag stond hier nog de laatste prei. Mijn vrouw heeft die meegenomen en straks staat het op tafel.” Herman Welp, gepensioneerd, laat zijn handen rusten op zijn schop. „Vanaf het begin zit ik hier met mijn vrouw en familieleden. Mijn vrouw had daarvoor al verschillende moestuinen. Sinds ik 10 jaar geleden met pensioen ging, doen we het samen. Ja, gewoon omdat we het leuk vinden.” Hij wist er weinig van, al had zijn vader vroeger wel een moestuintje. Veel leerde hij van zijn zwager. Nu zijn de aardappels op tijd

De laatste prei is net weg. Herman Welp spit de grond om.

'We gaan nog plannen wat er in komt, mijn vrouw en ik.'

gepoot. Dit jaar aan de voorkant van de tuin omdat de pootplek moet wisselen. Andijvie, prei en sla zijn net gezaaid en om het hoekje van het tuinhuisje staan de jonge knoflookplantjes. „Ik vind tuinboontjes en sugar beans heerlijk. Kijk daar onder het witte lapje staan ze. Dat lapje is tegen de wilde konijnen. Die eten graag het jonge groen.” Zichtbaar genietend kijkt de tuinder rond.

Willem van Hoolwerf begiet de jonge bietjes

's Middags in Velsen-Noord

Het is een verborgen paradijsje waar Willem van Hoolwerf zijn moestuin heeft en zijn vrouw haar bloementuin. Elke dag zijn ze te vinden op complex Holland op z'n Smalst, een onderdeel van VTV Wijkeroog. Hij tuiniert al veertig jaar. Sinds hij 10 jaar geleden met pensioen ging is de tuin net zo veel werk, maar is het meer genieten. Komt het vandaag niet af, dan morgen wel.

„Kijk, het is nu half april. Hier staat de jonge prei, dan 6 rijen spinazie, een rij tuinbonen, 15 kroppen sla onder de stokbonen, de bonen komen volgende week, rode bieten, achter de winterwortels 2 rijen bloemkool, 3 rijen rode kool, rode en witte uien en daarachter de gladiolen en 3 rijtjes snijbloemen voor mijn vrouw. Van 1 januari tot 31 december eten we onze eigen groenten. Ik heb

'Wormen, die doen het werk voor me'

nu nog 3 kisten aardappelen. Daar gaan we het net mee redden

tot de langste dag, wanneer de nieuwe kunnen worden geoogst. „Hij is gek op witlof, „Zet dat maar in de krant. Mijn vrouw vindt er niets aan, dus maak ik het zelf klaar met wat ik in de keukenkastjes vind.” Als beginner vroeg hij, als er iets niet wilde lukken, raad aan een mannetje in Beverwijk. Nu is hij zelf vraagbaak voor nieuwkomers, „Willem, hoe doe ik dat?”

Vooravond in Castricum

„Na het eten dacht ik, gauw nog even zaaien. Het groeit nu goed.” Tiny Spek-Mooij uit Bakkum, pastor, is net klaar met schoffelen. Op de moestuin in Castricum begint het al iets te schemeren. „Eerst was dit plekje van mijn vader. Hij tuinierte tot zijn 89ste. Nu huur ik de moestuin van een particulier. 'Doe ik het een beetje goed Pa?', vraag ik hem zo af en toe.” Als jong meisje met 4 broers werd zij wel wegwijds gemaakt in het huishouden, maar niet in de moestuin. „Ik had een keer uien geplant. Alleen verkeerd om. 'Heb je ze begraven?', vroeg een medetuinder me.” De mannelijke tuinders vinden het leuk om raad te geven en ze leert al doende. Nog even harkt ze de grond netjes. „Ik ben dol op snijbiet en snijbonen. Veel mensen vinden de draadjes van de bonen niet lekker.

Klaar met zaaien, de boel aanharken en naar huis.

'Vandaag heb ik een Texel-boompje geplant'

Ik zaai nog steeds snijbonenzaad van mijn vader en die hebben geen draadjes.” Ze wijst genietend naar de pioenen die stoer hun rode kopjes uit de aarde steken en naar de pruimenboom die bijna gaat bloeien. Haar jongste zoon gaat beetje bij beetje het ruwe werk van haar overnemen. En in de aardbeentijd komen de kleinkinderen graag. „Zo blijft de tuin mooi in de familie.”